ரெஜிஸ்டர் நெ. M. 3855.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை

Vol. 3. மார்ச்சு, 1941 நெ. 1[illegible]

எடிடோரியல் கமிட்டி.

ஸ்ரீமான்கள்

1. கனம் ஸ்ரீ வி. ராமதாஸ் பந்துலு, பி.ஏ., பி.எல்.,
2. டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.சி.
3. வி. வியன்னு, பி.ஏ., பி.எல்., எடிடர்.

சென்னை மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் யூனியன்

டெலிபோன் நெ. 86166.

கிராம பஞ்சாயத்து போர்டின் கடமை.

கிராமத்தின் சௌகரியத்துக்காக கிராம ஜனங்களின் சரீர ஆரோக்கியம் அவசியம். ஆகையால் சகல வியாதி நிவாரணியாயிருக்கும்

அம்ருதாஞ்சனத்தை

கிராமத்திலேயே இருக்கும்படியாய் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் அடக்கம்.

1. தலையங்கம்—
   - மூன்றாவது வருஷ முடிவு 219
   - பஞ்சாயத்துகளும் இளைப்பாறும் சாதனக்களும் ... 220
   - டி. ஜீ. ரூதர்போர்ட் அவர்களுக்கு நல்வரவு ... 221
2. மதராஸ் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு 222
3. அரிசி ... 225
4. உங்களுக்கு தெரியுமா ? 230
5. செய்தித்திரட்டு ... 231
6. பஞ்சாயத்து செய்திகள் ... 232
7. கடிதங்கள் 233
8. அரசாங்க உத்திரவுகள் 236

தென் இந்தியா கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரன்ஸ் ஸொஸைடி, லிமிடெட்.

(1932ளு த்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டப்படி ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.)

தலைவர்: கனம் ஸ்ரீ வி. ராமதாஸ் பந்துலு, பி.எ., பி.எல்.,

இந்த வருஷத்தில் வந்த புரோபசல்கள்	...	ரூ. 35,07,075
இந்த வருஷத்தில் அளிக்கப்பட்ட பாலிஸிகள்	...	ரூ. 28,25,000
ஆரம்பமுதல் 8 வருஷ காலத்திற்குள்ளாக மொத்தம் செலுத்தப்பட்ட தொழில் தொகை	...	ஒரு கோடிக்கு மேல்

மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களானது கூட்டுறவு தொழில்களில் ஜனங்களுக்குள்ள நம்பிக்கையைச் சந்தேகமற நிரூபிக்கிறது.

பங்கு அல்லது டிபஞ்சர் மூலதனமின்றி தென்னிந்திய கூட்டுறவு இன்ஷியூரன்சு சொஸைட்டி முற்றிலும் பாலிஸிதாரர்களுடைய கம்பெனி. லாபம் முற்றிலும் பாலிஸிதாரர்களுக்குச் சொந்தமானது ஒரு விசேஷ அம்சம்,

உறுதியான முதலீடு.
சிக்கனமான நிர்வாகம்.
உயர்ந்த லாபம்.

சர்க்கார் மேற்பார்வை.
குறைந்த பிரீமியம் கட்டணம்.
தாராளமான பாலிஸி நிபந்தனைகள்.

வி. வெங்கடாசலம், எம்.எ., பி.எல்.,
காரியதரிசி.

The Village Panchayat Journal.

VOL. III] MARCH, 1941. [No. 12.

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Close of the third year

With this issue we close the third year of our existence. During this period we have done our best to serve the cause of the Panchayats in this province. We have published articles on all matters of rural interest such as Health, cattle-wealth, cattle-disease and treatment, agriculture, Education and Industries. We have ventilated the grievances of Panchayats and tried our most to get them set right. We have published a new Panchayat Bill so as to be the frame-work for future legislation. We are expecting the proposals of the Government in this matter in the near future. We hope we shall be able to present them to our readers in one of our next issues together with our comment thereon. We expect the Panchayats and Panchayatdars and other friends of the Panchayat movement to use our forum fully to formulate an act that will give the Panchayat movement a new vigor and brightness and full autonomy.

Besides dealing with Panchayats and their grievances, and giving articles of rural interest, we have always given the fullest Panchayat news. Some interesting other items were also added.

We have had the fullest co-operation of the Inspector of Local Boards and the heads of other departments concerned. We convey our heart-felt thanks to all of them. There have been numerous other friends who have done us great services. To them we express our sincere gratitude.

The war has been a heavy blow to us as it must has been to every other concern. The price of paper has gone up beyond all expectations. The subscription we started with was Rs. 2. In spite of the war, we have so far continued the same rate.

We certainly have had good encouragement from the Panchayats. All the same, due to the very low initial subscription, the advent of war, and the usual other causes, we have had to face hard times. The subscription has to be raised to Rs. 3. Such of our Panchayats as are our subscribers are requested not only to accept this change, but also each one to take up propaganda on our behalf and get others to subscribe to our journal.

Panchayats and Panchayatdars will have carefully to note that this is a special journal intended exclusively for their purposes and it has to depend upon them for assistance and patronage so that it may, in its turn, serve their special purposes and their ideals.

Panchayats and Recreation Grounds :

Country life is believed to be healthier than town life. While this is generally true, country life may be very much more healthy than it is in our land, if more care is exercised and better facilities are created for our people. That the average length of man's life in this country is only 23 years is a comment on the insanitary and unhealthy conditions under which we live. Our villages, in most parts, of our country, are badly built and very badly kept. Overcrowded villages in delta areas are really as bad as congested towns, probably worse. Very often there is no moving space for the population. All sites in the villages are generally occupied and cultivation reaches almost to the walls of dwelling houses. According to the testimony of Dr. Pattabhi Sitaramiah poor people in our villages have not enough room in their cottages to pound paddy and make rice for themselves. After the peace established by the British Government in this country, in many of our villages, there is very little attention paid to the development of man's physique or his martial or manly qualities. Due to negligence to develope the body, our men and women have begun gradually to deteriorate in stature and suffer greatly in health. In fact, Indian health to-day is propped up by English medicine and injections. This is really a sorry state of affairs.

Panchayats that have the care of populations in rural areas committed to their charge must give the subject of General Health primary consideration. There is no General Health possible without proper building up of man's stature.

The physical culture organisations in this country have as their objective this purpose in mind. The Madras Provincial Society for Physical Culture urged on the local Government that a special Department should be created to create physical culture and recreation centres for non-school going populations. The Government could not accept that recommendation but they have put the whole responsibility on Local Bodies. In pursuance of that, the Inspector

of Local Boards has issued circular No. 444. Therein he points out that according to clause (m) of sub rules (1) of Rule A-a the panchayat is empowered to make such arrangements as it may deem desirable to establish and maintain centres of physical culture. He urges on the Panchayats the necessity of using this power fully. He desires that such Panchayats as want to establish such centres and maintain them or to grant assistance to institutions established for such purposes, should send up proposals to him stating their own financial position also. He states that sanction will be given after a due consideration of the financial side.

Village Panchayats will do well to give their best attention to this subject. They may as well take into confidence the local population and make proper proposals. Where poromboke lands are available application may be made for the same for establishing a centre of physical culture and arranging for the recreation of the people of the locality. Every village may easily develope a neatly laid out plot of ground which becomes its centre of health life. We do feel that a Government which has placed the burden of making provision for physical culture and recreation on the local bodies will not be slow to provide the necessary land and other facilities to the Panchayats. We appeal to the Panchayats and the villagers to be up and awake to achieve this much of an ameliorative service for themselves.

Mr. T. G. Rutherford, Adviser.

We extend our hearty welcome back to Mr. T. G. Rutherford, as adviser to H. E. the Governor. We are glad to note that he is in charge of the Portfolio of Local Administration. As Registrar General of Panchayats in the hay—day of Panchayats, he has intimate knowledge of the working of Panchayats and knows their defects. We know of many a fight he had put up with Government to get concessions to Panchayats. We are sure he will give his experience and advice to Panchayats, place them on a good basis and provide them with good finance. We are eagerly expecting the proposed Legislation for Panchayats.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 3 | மார்ச்சி, 1941. | No. 12.

நிருபர்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு எடிட்டோரியல் கமிட்டியார் ஜவாப்தாரி ஆகிறதில்லை. இந்தப்பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் புலப்படுகிற விதமாகக் காகிதத்தில் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபாற்செலவுக்கு வேண்டிய ஸ்டாம்புகள் அனுப்பியிருந்தால் தவிரக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் திருப்பியனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக வியாஸம் அனுப்பப்படுமோ அதற்கு முன்மாதத்திலே 15-ந் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

மூன்றாவது வருஷ முடிவு.

இப்பிரசுரத்துடன் நாங்கள் எங்களுடைய மூன்றாவது வருட நிலமையை முடித்துக்கொள்கிறோம். இவ்வருஷத்தில் நாங்கள் இந்த மாகாண பஞ்சாயத்திற்காக எங்களாலானவரையில் செய்திருக்கின்றோம். நாங்கள் ஆரோக்யம், மாடுகளினாலுண்டான சொத்து, அவைகளாலுண்டான வியாதி, அவைகளை நடத்துதல், விவசாயத்தொழில் படிப்பு, கைத்தொழில் முதலானவைகளைப்பற்றி பத்திரிகைகள் பிரசுத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்தின் துன்பங்களை வெளிபடுத்தி அவைகளை சரிசெய்ய மிகவும் முயர்சித்திருக்கிறோம். இனி நடக்கும் காரியத்திற்காக புது பஞ்சாயத் பத்திரம் பிரசுரத்திருக்கிறோம். இவ்விஷயமாக நாங்கள் அரசாங்கத்தின் உத்தேசங்களை எதிர்பார்கிறோம். நாங்கள் பத்திரிகை வாசகர்களுக்கு டிெ விஷயத்தையும் அதன் கூட எங்கள் அபிப்பிராயத்தையும் அடுத்த பிரசுரத்தில் வெளிச்செய்ய எண்ணுகிறோம். பஞ்சாயத்துகளேயும், பஞ்சாயத்தார்களையும் அவைகளைச் சார்ந்த சிநேகிதர்களையும் எங்கள் பிரசுரங்களை படித்து பஞசாயத்தின் நடவடிக்கைகள் சுரு சுருப்பாக நடக்க புதிய சட்டங்களை சட்டசபையில் கொணரும்படி நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

பஞ்சாயத்தையும் அதன் வருத்தங்களேப்பற்றிரும், விவசாயத்தைப் பற்றியும் பிரசுரிப்பதன் கூட நாங்கள் பஞ்சாயத் சமாசாரங்களைப்பற்றியும் பிரசுரித்திருக்கிறோம். மற்ற விஷயங்களும் சேற்கப்பட்டன.

லோகல் போர்ட் இன்ஸ்பெக்டருடைய உதவியும், மற்ற சங்கங்களின் அதிகாரிகளுடைய உதவியும் எங்களுக்கு கிடைத்தது. இன்னு சிநேகி

தர்களுடைய சேவையும் கிடைத்தது. அவர்களுக்கு எங்களுடைய மனமார்ந்த வந்தனத்தை செலுத்துகிறோம். மற்ற தொழில்களுக்கு கஷ்டத்தை கொடுத்ததுபோலவே நமக்கும் இந்த யுத்தம் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறது. காகிதத்தின் விலை எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாகி விட்டது. நாங்கள் ரூ. 2 இப்பஞ்சாயத்தை ஆரம்பித்தோம். யுத்த கஷ்டத்திலும் அதே கட்டணத்துடன் நடத்திவருகின்றோம்.

மற்ற பஞ்சாயத்துகளும் எங்களுக்கு உத்ஸாகத்தை அளித்தன. இப்படியிருந்தும் குறைவான கட்டணத்தாலும், யுத்த கஷ்டத்தாலும் மற்றும் சில காரணத்தாலும் நாங்கள் எங்கள் கட்டணத்தை ரூ. 3 ஆக செய்திருக்கிறோம். நாங்கள் இப்போது செய்திருக்கும் ஏற்றுதலை கட்டணக்காரர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும், மற்றும், சிலரை இப்பஞ்சாயத்தில் சேர்க்கும்படியாயும் கோறுகிறோம், பஞ்சாயத்து விஷயங்களல்லாமல் மற்ற விஷயங்களையும் நாங்கள் பிரசுரிப்பதால் மற்ற பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் உதவிவேண்டும். மற்றவர்கள் இதற்கு உதவி செய்தால் இது மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடும்.

பஞ்சாயத்துகளும் இளைப்பாறும் சாதனக்களும்.

பட்டணத்தில் வசிப்பதைவிட கிராமத்தில் வசிப்பதே ஆரோக்யமானதென்று நம்பப்படுகிறது. அது உண்மையாக இருந்தபோதிலும், நம் ஜனங்களுக்கு அதிக சாதனங்க மளிக்க பிராயாசைப்பட்டால் கிறுமத்தில் வாழ்வது இப்பொழுது நம் தேசத்தில் இருப்பதைவிட இன்னும் ஆரோக்யமுள்ளதாக செய்யப்படலாம். ஒரு மனிதனுடைய ஆயுள் சராசரி 23 வருஷம் என்று நாம் வசிக்கும் ஆரோக்யமும், சௌக்யமும் இல்லாத நிலமையிலிருந்து அபிப்பிராயப்படுகிறது. நம் தேசத்திலுள்ள கிராமங்கள் நன்றாக அமைக்கப்படவில்லை. ஜனத்தொகை அதிகமாயுள்ள பட்டணங்களைவிட ஜனங்கள் அதிகமாயுள்ள ஜல சந்திப்தாதேசத்திலுள்ள கிறுமங்கள் தீங்கு செய்வதாயிருக்கின்றன. ஜனங்களுக்கு அசையகூட இடம் கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள ஸ்தலங்களெல்லாம் பயிரிடப்பட்டு வீடுகளின் மதிற்சுவர்களையும் அடைகின்றன. டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமய்யா கூறியபடி, கிராமவாசிகளான சில ஏழை ஜனங்கள் தான்யங்களை சரி படுத்த தங்கள் குடிசையில் இடம் இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். பிரிட்டிஷ அரசாங்கம் நமது தேசத்தை அமைதியாக்கப்பட்டதிலிருந்து அநேக கிறும வாசிகளின் தேக ஆரோக்யத்தில் ஊக்கம் செலுத்த படவில்லை, இக்காரணத்தால் ஜனங்கள் தங்கள் ஆரோக்யத்தை உதாசீனம் செய்கின்றனர். இந்தியர்களுடைய ஆரோக்யம் ஆங்கில மருந்துகளையும் இஞ்ஜகஷன்களையும் நம்பி இருக்கிறது என்ன அதிசயம் இது!

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி பஞ்சாயத்து கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தேக ஆரோக்யமில்லாமல் ஜனங்கள் சௌக்யத்தையடைய இயலாது.

மேற்சொல்லப்பட்ட காரியத்திற்காக மதராஸ் மாகான ஆரோக்ய சங்கம் அரசாங்கத்தை புதிய ஆரோக்ய சங்கத்தை திறந்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டனர் அரசாங்கம் ஷெடி கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் இக்காரியத்தை லோகல் போர்டார்களிடம் ஒப்பவித்தார்கள். உத்தரவு பெற்ற 21ம் லோகல் போர்ட் இன்ஸ்பெக்டர் சுற்றுலே நம். 444 செய்து எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அனுப்பினார் நம். 5 ஷெட்யுல் 1; ரூல் ஏ, ஸப் ரூல் (1) வது க்ளாஸ் (எம்) பிரகாரம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் ஆரோக்ய சங்கங்கள் திறக்க அனுமதி யுண்டு. எல்லா பஞ்சாயத்துகளும் இந்த சந்தர்பத்தை கைகொண்டு ஆரோக்ய சங்கங்களை திறந்து வைக்கும் படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. எந்த பஞ்சாயத்து ஷெடி சொன்ன சங்கத்தை திறந்தாலோ அல்லது மற்ற சங்கங்களுக்கு உதவி புரியவோ, எண்ணுகிறதோ அது தன் அபிப்ராயங்களையும், பண நிலமையையும் அனுப்பவேண்டும். பண நிலமையை அறிந்தபிரகு வேண்டிய உத்தரவு அளிக்கப்படும்.

கிராம பஞ்சாயத்துகள் தங்களாலுண்டான சிரத்தை இவ்விஷயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிராம ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பையும் எடுத்துக்கொள்ளுதல் நலமே. கவர்மெண்டுக்கு தெறிவித்து ராஜங்க காலி மனையில் ஷெடிசொன்ன சங்கத்தையும், சத்திரங்களையும் ஆரோக்கியத்திற்கு ஏற்ற விளையாட்டுகளையும் ஆரம்பிக்கலாம். ஒவ்வொரு கிராமங்களும் தங்கள் சங்க நிலத்தை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுதல் நலம். கவர்மென்ட் இச் சங்கத்திற்கு காலிமனைகளும், உதவியும் அளிக்குமாறு கோருகிறோம். பஞ்சாயத்துகளும், ஜனங்களும், இச்சங்கங்களை திறந்து இச்சிறிய காரியத்திற்கு வேண்டிய உதவியை செய்யுமாறு கோருகிறோம்.

டி. ஜி. ரூதர்போர்ட் அவர்களுக்கு நல்வரவு.

கவர்னர் அவர்களுக்கு அட்வான்ஸாக பெய்யப்பட்ட டி. ஜி ரூதர் போர்ட் அவர்களுக்கு எங்கள் மணமார்ந்த வந்தனத்தை தெரியப்படுத்துகிறோம். லோகல் பரிபாலனத்திற்கு மந்திரி ஸ்தானத்தை அவர் வகிப்பது எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரலாக இருந்ததினால் அவருக்கு பஞ்சாயத்தின் வேலைகளுடைய குற்றமும் நன்றாய் தெரியும். அவர் அரசாங்கத்துடன் தற்கித்து பஞ்சாயத்துகளுக்கு அனு வாக்கித் தந்தது நமக்கு நன்றாய் தெரியும். பஞ்சாயத்துக்கு புத்தி சொல்லி, பண உதவி செய்து முன்னுக்கு கொண்டுவருவாரென்று நாம் நம்புகிறோம். முன் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாயத் சட்டங்கள் வருமென எதிற் பார்கிறோம்.

மதராஸ் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு.

மதராஸ் அரசாங்கம், 1941-42 வருஷத்திய அதாவது ஏப்ரல் 1உ முதல் 1941-லிருந்து மார்ச் 31உ வரையிலும் வரவு ரூ. 18.21 கோடிகளும், செலவு ரூ.18.09 கோடி 9 லக்ஷமும், மிகுதி ரூ. 12 லக்ஷமும் இருப்பதாக மதிப்பிட்டார்கள் மேற்சொல்லப்பட்ட விஷயம் மார்ச்மீ 18உயன்று மதராஸ் கவர்ன்மெண்டால் சொல்லப்பட்டது அஸெம்பளிகளும், கவுன்சில்களும் இல்லாவிடினும், கவர்னர் மூன்று மந்திரிகளுடன் ஷை விஷயங்களை அவர்களின் இஷ்டப்படி செய்ததின் காரணங்கள் என்னவென்றால், ஜனங்கள் யாவரும் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுகளை தெரிந்துக்கொள்ளலாம் என்றும், இனி வரும் கவுன்ஸில்களுக்கு உதவியாக இருக்கலாமென்றும்தான். 1941-42 வருஷங்களில் புதிய வரிகளை போடுவதில்லை என்றும் கடன் வாங்குவதில்லை என்றும் தீர்மானித்தார்கள். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட் இருந்தபொழுது, சேலம், சித்தூர், கடப்பா, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் கள் தடுக்கும் ஆக்டுகளை செய்தார்கள். அவர்கள் ராஜிநாமா செய்தபிறகு, மதராஸ் கவர்ன்மெண்ட் மற்ற ஜில்லாக்களில் அந்த ஆக்டுகளை போடவில்லை. 1941-42 வருஷங்களில் அந்த நான்கு ஜில்லாக்களைத் தவிர வேறெங்கும் அதை செய்வதில்லை என்று தீர்மானித்தார்கள், வியாபார வரியிலிருந்து 1939-40, 40-41 வருஷங்களில் வசூலித்த பணத்தின் மீதியாகிய அதாவது 55 லக்ஷம் 14 ஆயிரம் ரூபாயை இனி வரும் காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட் அதை தங்கள் இஷ்டப்படி செலவு செய்யவோ அல்லது ஷை விஷயத்திற்கோ செலவு செய்யவோ வைத்தார்கள் அதன் பெயர் "ரெவின்யூ ரிஸர்வ் பண்ட்" என்று வைத்தார்கள். இப்பணம் இச்சண்டை காலத்தில் மிகவும் உபயோகப்படும் என்றுகூட சொன்னார்கள், காங்கிரஸ கவர்ன்மெண்ட் 15 லக்ஷம் ரூபாயை கிராம ஜல வசதிக்காக வைத்தார்கள். மதராஸ் கவர்ன்மெண்ட் ரூ. 10 லக்ஷத்தை ஷை விஷயம் சுலபமாக நடக்க சேர்த்தார்கள். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட் நூல் நூற்பதற்கும், நெய்வதற்கும் ரூ. 20 லக்ஷத்தை வைத்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் 1941-42 வருஷத்திற்கு ஷை விஷயத்திற்கு ரூ. 1 லக்ஷம் 10 ஆயிரம் வைத்தார்கள். மதராஸ் கவர்ன்மெண்ட் பஞ்சு வகையராவிலிருந்து வரும் வியாபார வரியைக்கொண்டு இந்த லக்ஷத்தை உத்தேசித்தார்கள். விவசாயிகளுககு காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட் கொடுத்த ரூபாயை இந்த அரசாங்கமும் கொடுத்து வருகிறார்கள். கவர்ன்மெண்டு புதிய செலவையும் வளச்செய்தார்கள் அதாவது பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய பணத்தை 1941-42-ம் வருஷங்களில் வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து அவைகளை முன்னுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று செய்தார்கள். இது வரையிலும் மாகாண அரசாங்கம் ரிஸர்வ்பண்டு லிருந்து செய்யவேண்டிய வேலைகளுக்கு மாகாண கவர்ன்மெண்ட் ஜனங்களிடமிருந்து கடன் வாங்கி செய்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இச்சண்டைக்காக, இந்திய கவர்ன்மெண்ட் ஜனங்களிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறார்கள். இவர் கவர்ன்மெண்டுகளும் இப்படி செய்வது போட்டிக்கு இடம் தருவதால், மாகாண கவர்ன்மெண்டு இச்செலவுகளை தங்கள் வரவுகளிலிருந்து செய்வதாக நிச்சயித்தார்கள். இக்கவர்ன்மெண்ட் 1941-42 வருஷத்தில் மின்சார செலவுகளையும் தங்கள் வரவுகளிலிருந்து செய்து கொள்வதாக

நிச்சயித்தார்கள். பல ஜில்லாக்களில் பலவேலைகள் செய்யப்படவேண்டி இருந்தது. அதற்காக 1941-42 வருஷத்திற்கு ரூ. 35 லக்ஷம் 12 ஆயிரம் தமிழ்நாடுகளுக்கும், ரூ. 39 லக்ஷம் 40 ஆயிரம் தெலுகுநாடுகளுக்கும், 46 லக்ஷம் 20 ஆயிரம் மேற்குகரை நாடுகளுக்கும் சில வழிப்பதாக உத்தேசித்தார்கள். இக்கடைசி சிலக்கம் பெரிய தாக இருந்தாலும், பைகாவவிலிருந்து, காலிகட்டிற்கும் கன்னனூருக்கும் மின்சாரம் எடுத்தச் செல்லும் செலவு அதிகமாகும். இதுவரையிலும், விவசாயிகளுக்கு விரைகள் கொடுக்கும் செலவுகளுக்கு 1 லக்ஷம் கொடுத்திருந்தது. ஆனல் இப்பொழுது அது 1 லக்ஷம் 85 ஆயிரமாக செய்யப்பட்டது. விவசாய டிமான்ஸ்ட்ரேடர்கள் செய்யும் வேலையை மேல்பார்வையிட ஒரு ஆபீசர்களை நியமிக்க எண்ணிஞர்கள். மதராஸுக்கு வெளியே பால்டிபோ ஒன்றை திரந்துவைப்பதாக, உத்தேசித்தார்கள் வியாதிஸ்தார்கள் கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரிகளில் அதிகரிப்பசாக, கவர்ன்மென்ட், ஆஸ்பத்திரிகளில் இடத்திற்கும், வேலையாளுகளுக்கும் ஸாதனங்கள் செய்வதாக உத்தேசித்தார்கள். குடிக்கும் தண்ணீருக்கு கொடுக்கும் கிராண்டில், கும்பகோணம், குண்டூர் இவைகளின் கிராண்டும் சேரவேண்டும். சென்ற வருடத்தைவிட கவர்ன்மென்ட் ஹரிஜன படிப்பிற்கும், வீடுகளுக்கும் ரூ. 20,000 இவ்வருஷம் அதாவது, 1941-42ம், அதிகமாக சரக்கூடும், போர்டுகளுக்கு. ரஸ்தா சரிசெய்தலுக்காக கவர்ன்மென்ட் ரூ. 8,86,000க்கு உத்திரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராம ரஸ்தாக்களுக்கு ரூ. 1,80,000 கொடுப்பார்கள் வீடட் ஜில்லாக்களி குளங்களை சரி செய்ய புதிய இஞ்ஜனீயரிங்கரிங் டிபார்ட்மெனட் ஒன்றை ஏற்படுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆறு வருஷம் வேலை செய்யக்கூடும். வீட்டு வேலீயை முன்கொண்டுவர இஜ்ஜில்லாக்களில் ஒரு உத்யோகஸ்தரை நியமிப்பார்களென்று தோன்றுகிறது. ஷை ஜில்லாக்களில், இரண்டு ஜில்லாக்களில் ஏழைகளுக்கு நிலங்கல் கொடுத்துதவ எண்ணிஞர்கள். அந்நிலங்களை அந்த ஜனங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக விற்க இயலாது. கிராம வாசிகளுக்கு கடனிறுனுண்டான கஷ்டங்களை நிவர்திக்க கவர்ன்மென்ட் செய்யும் பிரசாரங்களை இன்னும் அதிகரிக்க உத்யோகஸ்தர்களை நியமிப்பார்கள். இந்நிபந்தனைகளில் ஜனங்களின் சவுக்கியத்திற்காக சில மாறுதல்களை செய்யக்கூடும். இதற்கு அதிக பணமவஸ்யமில்லாதசால் கொஞ்ச பணமே கொடுத்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகை வாசிகள், இவ்விஷயங்களுக்கெல்லாம் பணம் கொடுக்கும் கவர்ன்மெண்ட் யுத்த செலவிற்கு கொடுக்காததின் காரணம் என்னவோ என்று தோன்றலாம்! மதராஸ் கவர்ன்மென்ட் யுத்த செலவிற்கு பண உதவி செய்தபோதிலும், அது இந்தியா அரசாங்கம் செய்வதுபோல் இவர்கள் செய்கிறார்கள். கணக்குகளும் இந்தியா கவர்ன்மென்டை சார்ந்தது. மதராஸ் கவர்ன்மென்ட் விமான செலவிற்காக கொடுத்த பணத்தை பிறகு இந்தியா கவர்ன்மென்ட் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடும். வெளிதேசத்தார்கள் மதராஸில் ஆஸ்பத்திரிகளும், பாடசாலைகளையும், கலாசாலைகளையும் நடுத்துவதால், அவர்களுக்கு இக்காலத்தில், வெளி தேசங்களிலிருந்து பணம் வற சாதனமில்லாததால், இக்கவர்ன்மென்ட்டு பண உதவி செய்யும்.

1941-42ம் வருஷததில் செய்யக்கூடிய வேலைகளைப்பற்றி சொல்லிவிட்டார்கள இவ்வளவு பணமும் எங்கிருந்து, எப்படி வந்தது என்று ஜனங்கள் நினைக்கக்கூடும் கவர்மென்ட் நினைத்ததை விட, காங்ரஸ்கவர்ன்மென்ட் இயக்கிய வரிகளிலிருந்து 1940-41ம் வருஷத்திலேயே, ரூ 128,35,000, அதிகம் வந்து விட்டது, வியாபாரவிஷயங்களில் 39½ லக்ஷம் அதிகம் வந்தது. வருமான வரி வகையராக்களி

விருந்து இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் கொடுப்பது 18½ லக்ஷம். மின்சாரத்திலிருந்து 35,85,000ரூ வந்தது அடுத்த வருஷம் இது ரூ 4 லக்ஷம் அதிகமாக வரும். ஸ்டாம்புகள், கிலவரி, ரிஜிஸ்தர்களும், கொயில், காட்டு வரவு இவைகளிலிருந்து அதிக பணம் வருகிறது, இதையெல்லாம் சேர்ந்து ரூ 110 லக்ஷம் வருகிறது உத்தேசித்து, டை விஷயங்களுக்கு செலவழித்து, மிது ரூ 12 லக்ஷம் இருக்குமென்று கணக்கிட்டார்கள், இனி வேறு வரிகளை, போடுவோ அல்ல, எடுக்கவோ கூடாதென தீர்மானித்தார்கள்.

கட்டணம் கட்டுவோருக்கு ஒரு விண்ணப்பம்.

மூன்றாவது வருஷத்திற்கு கட்டவேண்டி கட்டணத்தை எந்தெந்த பஞ்சாயத்துகள் கட்டவில்லையோ அந்தந்த பஞ்சாயத்துகளை ஏப்ரல் மாதம் 15ம் தேதிக்குள்ளாக கட்டும்படி கோருகிறோம்.

1940-41ம் வருஷத்து கணக்குச் சோதனை ஏப்ரல் 15 தேதிற்கப்பால் பாற்கப்படும்.

முன்போலவே இந்த யூனியன் தங்களுடையது என்று கருதி இந்த பஞ்சாயத் பத்திரிகையை மற்ற பஞ்சாயத்துகள் உத்ஸாகிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

பதிப்பாசிரியன்.

அரிசி உண்போரின் சாப்பாட்டை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம்?

இதுவரையில் அரிசி உணவின் குறைகளைப்பற்றிக் கவனித்தோம். இனி அதை எப்படி சீர்படுத்துவது, என்பதைக் கவனிப்போம்.

(அ.) எந்த அரிசியாயிருந்தாலும்சரி அதன் உணவுச் சத்தை நாம் மாற்றுவது கஷ்டம். வருஷக் கணக்காகப் பரிசோதனை செய்தாலும் போதுமான சுண்ணும் பும் வைடமின் ஏயும் நிறைந்துள்ளதாக அரிசியைச் செய்யமுடியாது. ஏதோ இங்கும் அங்கும் சில உணவுச் சத்துக்களின் அளவை அதிகப்படுத்தலாம். ஆனல் அவை அவ்வளவு முக்யமில்லை. ஆகவே, அரிசியின் உணவுச் சத்தைப் பரிசோதனை செய்து அதிலுள்ள குறைகளை நீக்கி அரிசி ஒன்றையே ஒரு பூரண சத்துள்ள உணவாகச் செய்ய முடியாது. ஆனல் பின் என்ன செய்யலாம்?

விவசாயப் பரிசோதனைக்காரர்களும் ஆராயச்சிக்காரர்களும் ஒரு ஏக்ராவுக்கு இப்போது கிடைக்கும் மாசூலைக்காட்டிலும் அதிகப்படி மாசூல் கொடுக்கும் அரிசி வகைகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். ஆகவே விவசாயிகள். அதிகப்படியான மாசூல் கிடைக்கக்கூடியதும், ஆரோக்யமானதுமான உணவு பயிர்களைப் பயிர் செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்ரா நிலத்தில் அதிகப்படியான மாசூலை அடைவதற்கான மார்க்கங்களைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதனல் குறைந்த விஸ்தீரணமுள்ள பூமியில் போதிய அளவு தானியம் கிடைப்பதுடன் சாப்பாட்டிற்கு நமக்கு வேண்டிய வேறு அனுகூலமான தானியங்களையும் மாடுகள் நன்ருய்ப் பால் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய தீனிப் பயிர்களையும் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டியளவு பூமி கிடைக்கும். ஆகையால் நல்ல விதை உரம். இவற்றைக்கொண்டு ஒரு ஏக்ரா நிலத்தில் விளையும் மாசூலை நாம் இன்னும் குறைந்த விஸ்தீரணமுள்ள நிலத்தில் பயிர் செய்யவேண்டும் அதிலிருந்தே அதிகமான மாசூலை யடையவேண்டும். அரிசியிலுள்ள வைடமின் பி. 1. சத்தும் மற்ற உணவுச் சத்துக்களும், மில்லில் குத்துவதாலும், தண்ணீரில் கழுவுவதாலும், சமைத்துக் கஞ்சியைக் கொட்டுவதாலும் அழிந்து போகின்றன. மேற்கூறிய பழக்கங்களை ஒழித்தால் அதுவே அரிசியின் உணவுச் சத்தை அதிகரிக்கமுடியும்.

(ஆ.) அரிசியைப் புழுக்கல்: அரிசியைப் புழுங்குவதால் ஏற்படும் குணங்களை நாம் முன்னமேயே கவனித்தோம். புழுங்கலரிசியை நாம் எவ்வளவு நன்ருக மில்லில் போட்டுக் குத்தினலும் அதிலுள்ள உணவுச் சத்துக்கள் ஜாஸ்தியாக அழிந்து போவதில்லை. வேண்டிய அளவு உணவுச் சத்துக்கள் அதில் இருக்கின்றன. பச்சரிசியை நன்ருக மில்லில் குத்தினல் அதிலுள்ள சத்து முழுதும் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் பச்சரிசிக்கும் புழுங்கலரிசிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் நன்கு தெரிகிறது. இந்தியாவைப் பொருத்தமட்டில் இது ஒரு முக்யமான விஷயம். இந்திய நாட்டில். அரிசிப் பிரச்னையானது, சீன, ஜாவா, சியாம் தேசங்களிலுள்ள அரிசிப் பிரச்னையைப் போன்றதல்ல. இந்தியாவில் பெரும்பான்மையோர் புழுங்கலரிசியையே சாப்பிடுகின்றனர். இது ஒரு நல்ல அறிகுறி. நமது நாட்டினர்

இன்னும் அதிகமானபேர் புழுங்கலரிசியை சாப்பிடவேண்டுவது அவசியம். தற்காலத்தில், நவ நாகரீகத்தில் மூழ்கினவர்கள், அறிவீனத்தால், புழுங்கலரிசி சாப்பிடுவதைவிட்டு, பச்சரிசி சாப்பிட ஆசைகொள்கின்றனர். இது ஒரு பெரிய ஆபத்து. பச்சரிசி உடம்புக்கு புழுங்கலரிசியைப்போல் புஷ்டியையும் சத்தையும் கொடுக்காது. ஆகவே புழுங்கலரிசி சாப்பிடுபவர்கள் பச்சரிசியைச் சாப்பிட ஆசைப்படுவது மதியீனம்.

தென்னிந்தியாவில் பிராமணர்கள்தான் பச்சரிசியைச் சாப்பிடுகின்றனர். வழக்கமாக புழுங்கலரிசி சாப்பிடுவோர் பண்டிகை, திதி, தேர், திருவிழாக்களில் பச்சரிசியைச் சாப்பிடுகின்றனர். இது ஆகாரத்திற்காக பச்சரிசி சாப்பிடுவது நாகரீகம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு ஏழைக் குடும்பம் சற்று ஒரு மாதிரி நல்ல நிலைமைக்கு வந்ததும் புழுங்கலரிசி சாப்பிடுவதை விட்டு பச்சரிசி சாப்பிட ஆரம்பிக்கிறது. ஆனால் பொதுவாக இந்நாட்டில் எல்லாரும் புழுங்கலரிசியையே சாப்பிட்டு வருகின்றனர். பச்சரிசி சாப்பிடுபவர்கள் மிகவும் குறைவு. மலேயாவிலுள்ள நமது நாட்டுத் தொழிலாள சகோதரர்களும் புழுங்கலரிசியையே சாப்பிட்டு வருவது போற்றத்தக்கது. புதிதாக அறுவடையான நெல்லைப் புழுக்கி குத்திய அரிசியை உடனே சாப்பிடலாம். ஆனால் புதிதாக அறுவடையான நெல்லை பச்சையாகக் குத்திச் சாப்பிடுவது முடியாது. ஆகவே, அரிசி முடை ஏற்பட்டால் உடனே புது நெல்லைப் புழுக்கிக் குத்திய அரிசியைச் சாப்பிடலாம்.

(இ) மில்லில் குத்துதல்: மில்லில் அரிசியைக் குத்துவதைப்பற்றி இப்போது கவனிப்போம். பச்சரிசிக்கும் புழுங்கலரிசிக்கும் இதனால் உண்டாகும் வித்தியாசத்தை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பச்சரிசியை மில்லில் குத்துவதால் அதன் உணவுச் சத்துக்கள் முற்றிலும் போய்விடுகின்றன புழுங்கலரிசியையுங்கூட, அதிகமாய் மில்லில் குத்தினால் அதிலுள்ள உணவுச் சத்துக்கள் குறைந்துபோகின்றன. ஆனால் பச்சரிசியைப்போல் அவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே புழுங்கலரிசியைப் பொருத்தமட்டில் ஒரு குத்துபோட்ட அரிசியே உணவுச் சத்து விஷயத்தைக் கவனிக்கும்போது மிகவும் மேலானது.

சென்னை ராஜதானியில் மாத்திரம் ஏன் ஜனங்கள் மில்லில் குத்தின பச்சரிசியை அதிகமாய்ச் சாப்பிடுகிறார்கள்? இது விஷயமாய் குன்னூரிலுள்ள உணவுச் சத்து ஆராய்ச்சிக் கூட்டத்தார் ஒரு விசாரணை நடத்தி பலபேரிடமிருந்து விஷயங்களை யறிந்திருக்கிறார்கள். அதினின்றும் கீழ்கண்ட விஷயங்கள் நன்கு புலப்படுகின்றன.

கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் பச்சரிசி சாப்பிடும் வழக்கம் அதிகரித்து வருகிறது. குக்கிராமங்களிலும் போக்குவரத்துச் சௌகரியமில்லாத கிராமங்களில்தான் ஜனங்கள் கைக்குத்து அரிசியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். 1939ம் வருஷத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் நூற்றுக்கு 70 பேர் மில்லில் குத்திய அரிசியைச் சாப்பிட்டார்களென்று தெரிகிறது. எல்லா ஜாதியாருமே இப்போது கைக்குத்து அரிசியை அதிகமாகச் சாப்பிடுவதில்லை. மில்லில் குத்திய பச்சரிசி சாப்பிடும் வழக்கத்தை நிறுத்தவேண்டுமானால் நாம் ஜனங்களின் பழக்கத்தை மாற்றவேண்டும். மில்லில் குத்திய பச்சரிசி சாப்பிடும் வழக்கம் வருஷா வருஷம் அதிகரித்துவருகிறது. இது கவலைக்கிடமான ஒரு வழக்கம்.

நெல் குத்தும் யந்திர சாலைகள் சென்ற 40 வருஷங்களாகவே நாட்டில் அதிகரித்து வந்திருக்கின்றன. பெரிதும் சிறிதுமாக 3500 அரிசி குத்தும் மில்கள் நமது

ராஜதானியிலிருக்கின்றன. சாதாரணமாக நஞ்செய் பிரதேசங்களில் சிறு கிராமங்களிலும்கூட ஒரு சிறு நெல் குத்தும் மில்லை நாம் பார்க்கலாம். அரிசி குத்தும் மில்கள் பரவினதால் ஜனங்களிடை பல மாறுதல்களும் எற்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல ரஸ்தாக்கள் ஏற்பட்டு, மோட்டார் பஸ் வண்டிகள் போகவர சௌகர்யம் ஏற்பட்டிருப்பதால் தூரமான கிராமத்திலிருந்தும் சிறிது வாடகை கொடுத்து அரிசியை மில்லுக்குக் கொண்டுவந்து கிராமவாசிகள் குத்திக்கொண்டு போகின்றனர். மலிவான மின்சாரசக்தி வந்திருப்பதாலும் மில்களை நடத்த அனுகூல மேற்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் சோம்பேரித் தனத்தால்தான் மில்லுக்கு நெல்லைக் கொண்டு போய் குத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நெல்லை வீட்டில் குத்துவது கஷ்டமா? முக்கால்படி நெல்லைக் குத்தவேண்டுமானால் உலக்கையால் 300 அல்லது 400 தடவை குத்தவேண்டும். இதைக் குத்த பத்து நிமிஷம் பிடிக்கும். குத்தின பிறகு எறக்குறைய அரைப்படி அரிசி கிடைக்கும். பிறகு இதைப் புடைக்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு வேண்டிய அரிசியை ஒரு மணி நேரத்தில் இரண்டு பெண்கள் சேர்ந்து இவ்விதம் தயார் செய்யலாம். அரிசி சாப்பிடுவோர் ஒவ்வொருவரும் தினமும் நெல்லை வீட்டிலேயே குத்திச் சாப்பிட்டால் நெல்லைக் குத்தப் பத்து நிமிஷத்திற்குமேல் பிடிக்காது. கிராம ஜனங்களுக்கு அரிசியைக் குத்தப் போதுமான ஒய்வு நேரம் இருக்கிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன் நெல் குத்துவதில் கழித்த நேரத்தை இப்போது பெண்கள் வீண் செய்கிறார்களென்று தான் சொல்லவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஒரு சமயம் நெல்லை மில்லுக்கு எடுத்துச்சென்று குத்திக்கொண்டு வருவதில் தங்கள் காலத்தை அவர்கள் கழிக்கலாம். இது அவ்வளவு கஷ்டமல்ல. சிலவிடங்களில் மிலலுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் கிராமம் கிராமமாய்ச் சென்று வண்டியில் நெல்லை ஏற்றி மில்லுக்குக் கொண்டுவந்து அதை அரிசியாகக் குத்தி மறுபடியும் அரிசியை அவர்கள் வீட்டிற் கனுப்புகின்றனர் இதற்காக சொற்ப கூலியே வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். மற்றும் சில இடங்களில், மில்லுக்குச் சொந்தக்காரன் தவிட்டை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு இலவசமாக நெல்லைக் குத்திக் கொடுக்கிறான். இதை லாபமென்று பல கிராம ஜனங்கள் எண்ணி, தங்களுக்கு அடுப்புக்குவேண்டிய உமியையும் புஷ்டிக்கு வேண்டிய தவிட்டையும் இழக்கின்றனர்.

தனது வேலையைக் குறைக்கவே மனிதன் யந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தான். ஆனால் நெல்லைப் பொருத்தமட்டில் அவனுடைய வேலையில் அதிகக் குறைவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் புஷ்டியற்ற உணவினாலும் வியாதியினாலும் அடிக்கடி நேரும் பிரசவத்தினாலும் பலமிழந்து இளைத்து வேலை செய்ய முடியாமலிருக்கும் கிராமத்திலுள்ள பெண்களுக்கு இந்த மில் வந்தது ஒரு விதத்தில் அனுகூலமாயிருக்கலாம்.

வீட்டில அரிசி குத்துவதற்கு பலவிதமான அசௌகரியங்கள் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறன். தினம் தினம் வேலைக்குச் சென்று கூலிக்குழைக்கும் குடும்பத்தினருக்கு வீட்டு வேலையை சரிவர கவனிக்கப் போதுமான பலமும் ஒய்வு நேரமும் கிடையாது. கைத்தொழிற் சாலைகளிலும், கரும்பு, தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வோர்களெல்லாருக்கும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இந்தக் கஷ்டம் உண்டு.

தற்கால நிலைமையில் ஒரு கூலிக்காரன் அல்லது ஒரு சிறு விவசாயி, எவ்வளவு இச்சைப்பட்டாலும் தனக்கு வேண்டிய நெல்லை வாங்கிக் கையால் குத்திச் சாப்பிட

முடியாது. கிருஷ்ணா கோதாவரி ஜில்லாவில் இது விஷயமாய் உள்ள நிலைமையை டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமய்யா குண்ணூர் உணவுச் சத்து பரிசோதனைக் கூட்டத்தாருக்கு அனுப்பியுள்ள ஒரு அறிக்கையில் விவரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

'வீட்டில் அரிசியைக் குத்தவேண்டுமானால் வீட்டில் நெல்லை மூட்டை கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்ராவுக்குமேல் பூமி கிடையாது. அவர்களோ கடனில் மூழ்கியிருப்பார்கள். அவர்கள் வயலில் விளையும் நெல்லைக் களத்திலேயே மொத்தமாக விற்றுவிடுகிறார்கள். இதற்குக்காரணம் அவர்களுக்கு வீட்டில் ஏற்படும் சடங்குகளுக்கு, மாடுகளை வாங்குவதற்கும், வீடு கட்டவும், மற்றும் பல செலவுகளுக்கும் ரொக்கமாகப்பணம் வேண்டியிருப்பதுதான். அறுவடைக்காலத்தில், (ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் விவசாயிக்கு முட்டு வழிச்செலவு ஏற்படுகிறது. நெல்லை விற்றுத்தான் அவன் இச்செலவைச் செய்யமுடிகிறது. ஒரு குடும்பத்தலைவனும் இதேமாதிரி நெல்லை விற்றுக் கடன் வாங்கி அடுத்த அறுவடைக்காலம்வரை காலந்தள்ளி, அறுவடைக்காலத்தில் மறுபடியும் தனது நெல்லை விற்று விடுகிறான். இதனால், ஒரு கிராம வாசியிடம் குத்துவதற்கு நெல்லே இருப்பதில்லை.'' நெல்லை விற்றுவந்த பணத்தைக்கொண்டு மாகாணத்தின் வேறு பாகத்தில் விளைந்த மில் குத்து அரிசியையோ, அல்லது பர்மா, சியாம அரிசியையோ, வாங்கி சாப்பிடுகிறான். இம்மாதிரி நிலைமையிலுள்ள சிறு விவசாயிகளின் தொகை எவ்வளவென்று தீர்மானமாய்ச் சொல்ல முடியாது. என்றாலும், இம்மாதிரியான நிலைமை மாகாணம் முழுதுமே சர்வ சாதாரணமாயிருக்கிறதென்று தெரிகிறது. சிறு விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும், வேலைக்காரர்களும் இம்மாதிரியே கஷ்டப்படுகிறார்கள். "அவர்களுக்கு நெல்லைக் கட்டிப்போட இடமில்லை. நெல்லை வாங்கப் பணமும்கிடையாது. சில்லரையில் நெல்லைக் கடைக்காரர்கள் விற்பதுமில்லை. ஆதலால் ஒரு கிராமவாசி கடைக்குப்போய் தனக்கு வேண்டிய அரைப்படி கால்படி அரிசியைத்தான் வாங்க முடிகிறது. நெல் சில்லரையில் கடையில் கிடையாததற்குக் காரணம் விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் ஒரே தடவையில் தங்களிடமுள்ள எல்லா நெல்லை விற்றுவிடுகிறார்கள். ஆகையால் எந்தக்கடையிலும் ஒரு நாளைக்கு வேண்டிய நெல்லைச் சில்லரையில் வாங்கமுடியாது "மேலும் நெல்லைக்குத்த மூன்று நான்கு சாமான்கள் தேவை. ஒவ்வொன்று ரூ. 1—4—0 விலையுள்ள இரண்டு உலக்கைகள், 4 அணா விலையுள்ள ஒரு சல்லடை, நிலத்தில் புதைக்கப்பட்ட ஒரு கல் உரல் வேண்டும். நெல் குத்த குறைந்தது வீடு எட்டடி உயரம் இருக்கவேண்டும். ஆட்கள் நிற்க ஐந்தடி உயரமும், உலக்கையைத் தூக்கிக்குத்த மூன்றடியும் ஆக எட்டடி வேண்டும். அநேக குடும்பங்கள் குடிசைகளில் வசிக்கின்றனர். ஒரே குடிசையில் அநேக குடும்பங்கள் அடைந்து நெருங்கி வாழ்கின்றனர். இடமில்லாமையே வீட்டில் நெல் குத்த முடியாததற்கு காரணம். வீட்டில் நெல் குத்த வீடு விசாலமாயிருக்க வேண்டும். நெல்லைச் சேர் கட்டி வைக்க இடம் வேண்டும். இந்த சௌகரியங்களெல்லாம் ஏழை தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைப்பது அரிது.''

நமது மாகாணத்தில் பல பாகங்களில் சில கிராமங்களில் தற்காலத்தில் நெல் குத்துவதற்கு வேண்டிய கருவிகளும் கிடைப்பதரிதாயிருக்கிறது. சில வீடுகளில் உலக்கைகளை, குத்தும் வேலையில்லாமையால், அடுப்பில் வைத்து எரித்து விடுகிறார்கள். மர உரல்களையும் வெட்டி அடுப்பெரித்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில், எவ்வளவு தூரம் கைக்குத்து அரிசியை பொது மக்கள் எல்லாரும் சர்வ சாதாரண

மாய் வாங்கிச் சாப்பிடும்படி செய்ய முடியும் என்பதைக் கவனிப்போம். நூறு பவுண்டு அல்லது நான்கு மணங்கு எடை நெல்லை மில்லில் குத்த 2½ அணுக் கூலியும், கையால் குத்த 5½ அணுக் கூலியும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது கையில் குத்துவதற்கு மில்லில் குத்துவதைப்போல் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகக் கூலி கொடுக்க வேண்டும். நூறு பவுண்டு நெல்லைக் குத்திஞல் 65 பவுண்டு அரிசி கிடைக்குமென்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்த நூறு பவுண்டு நெல்லை வீட்டில் கையிஞல் குத்திஞல் அரிசி சிறிது அதிகமாகக் கிடைக்கும். இருந்தபோதிலும், கைக்குத்து அரிசி மில்லில் குத்திய அரிசியைவிட, 4 அல்லது 5 அணு விலை அதிகமாயிருக்கும். ஆகவே நூறு பவுன் கைக்குத்து அரிசிக்கு 5 முதல் எட்டணு வரை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஒருவன் ஒரு மாதத்திற்கு 40 பவுன் அரிசி சாப்பிடுகிருன் என்று வைத்துக்கொண்டால், கைக்குத்து அரிசி சாப்பிடுவதால் அவனுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு அந்த அரிசிக்கு மூன்றணு அதிகமாகச் செலவாகும். நான்கு அல்லது ஐந்து பேருள்ள ஒரு குடும்பத்தாருக்கு கைக்குத்தரிசியிஞல் சுமார் பன்னிரண்டணு அதிகச் செலவேற்படும். இவ்விதம் ஒரு மாதத்திற்குள் பன்னிரண்டணு அதிகம் செலவழிக்க இந்தியாவில் ஏழைகளால் முடியாது. மேலும் மில்லில் குத்திய அரிசி அயல் நாடுகளிலிருந்து வருகிறது. அவற்றின் விலை புழுங்கலரிசியைவிட நூற்றுக்கு 20 அல்லது 30 பங்கு குறைவு. ஆகவே, கைக்குத்தரிசியை அதிகமாய் உற்பத்தி செய்து வியாபாரம் செய்வதற்கு அயல் நாட்டு மில் குத்திய அரிசி போட்டியாக நிற்கிறது. ஏழை ஜனங்கள் பொதுவாக விலை சரசமான இப்பச்சரிசையையேதான் வாங்குகின்றனர்.

நெல்லின் உமியும், தவிடும் உபயோகமுள்ளவை. உமியை மில்லில் போட்டு எரிக்கிருர்கள். கலப்பில்லாத நல்ல தவிட்டை மாடுகளுக்கு நல்ல ஆகாரமாக உபயோகிக்கலாம். கிராமங்களில் நல்ல தவிட்டை வெல்லத்துடனே அல்லது உப்புடன் சேர்ந்த மோரில் கலந்து ஜனங்கள் சாப்பிடுகின்றனர். அதுவும் நல்ல உணவுதான். மில்கள் வந்ததால் இவ்விரண்டும் ஜனங்களுக்குக் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. வீட்டில் அடுப்பெரிக்கவாவது, அல்லது பல் தேய்க்க உமிக்கரியாவது செய்ய கிராமங்களில் நெல் உமி கிடைப்பது கஷ்டம்.

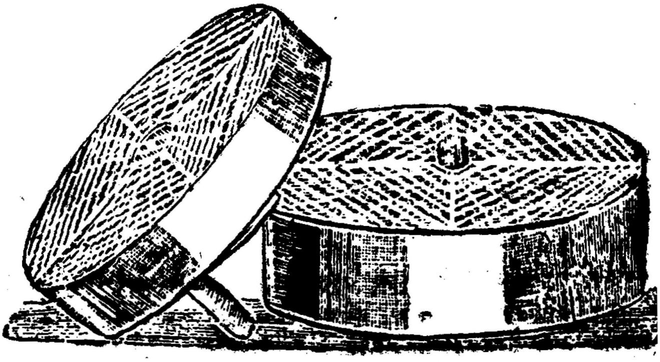

மர இயந்திரம்.

மேல் உமிமாத்திரம் போய் வைடயின் அதிலேயே இருக்குறது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நம்முடைய ஜனத்தொகை எப்படி அதிகமாயிற்று என்று நீர் அறிவீரா?:— பிப்ரவரி மாதக்கடைசியில் நம் தேசத்தில் எவ்வளவு ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள், எந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்க வீடு வீடாக கணக்கெடுக்கப் பட்டது. 1931ம் வருஷம் நம் தேசத்தில் 4,42,05,000 ஜனங்கள் இருந்தார்கள். 1941ம் வருஷம் அதாவது 10 வருஷத்தில் ஜனத்தொகை, 4,93,41,000-த்திற்கு அதிகமாயிற்று. அதாவது 12% 1931ம் வருஷத்திலும், 1941ம் வருஷத்திலும், பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிகம். பெண்கள் ஆண்களைவிட 2,15,000 இப் பொழுது அதிகம். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஏற்றுதல் அதிகம். சிறிய ஜில்லா வாகிய நீலகிரியில் 24% ஜனத்தொகை அதிகம். அடுத்தது மதராஸ் பட்டிணம் 20%. ஆந்திர ஜில்லாக்கள், விசாகப்பட்டணம், இரண்டு கோதாவரி ஜில்லா, கிருஷ்ணா, குண்டூர், நெல்லூர், கடப்பா, கர்நூல், பெல்லாரி, அனந்தபூர், சித்தூர், பனகாவிபல்லி ஸமஸ்தானத்துடன் ஜனத்தொகை 1,88,29,000. தமிழ் தேசங் களில், அதாவது செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், தென் ஆற் காடு, தஞ்சாவூர் திருச்சினாப்பள்ளி, மதுரை, ராமநாடு, திருநெல்வேலி, நீலகிரி, புதுக்கோட்டையும் சேர்ந்து ஜனத்தொகை 2,47,57,000. மதராஸ் பட்டிணத்தி லுள்ள ஆந்திரர்களும், தமிழர்களும் சேர்ந்து 7,77,000.

* * *

எவ்வளவு ஜனங்கள் படிக்க எழுதத் தெரிந்தவர்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். அப்பேர்பட்ட ஜனங்கள், தெலுங்கு ஜில்லாவில் 17,28,000 இருக்கிறார்கள். தமிழ் தேசத்தில் 32,63,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மதராஸில் 2,75,000 இருக்கி றார்கள். மதராஸில் மற்ற ஜாதிகள் 38%, தமிழ் ஜில்லாக்களில் 13%, தெலுங்கு ஜில்லாக்களில் 9½%.

* * *

மதராஸ் சில அடமான பாங்கிகளுக்கு அரசாங்கம் ஜாமீன் கொடுத்திருக் கிறது! இதுவரையில் அவர்கள் 2 கோடி 50 லக்ஷம் ரூபாய்களுக்கு வட்டி ஜாமீன் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்பொழுது ரூ. 3 கோடி 10 லக்ஷத்திற்கு கொடுத்திருக் கிறார்கள்.

* * *

நம் தேசத்தில் பசுக்களின் எருவு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு? விவசாயிகளுக்கு பசுக்களின் எருவே மூலாதாரம். விவசாயிகள் எருவிற்காக எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறார்கள் என கணக்கிடப்பட்டது. 1937ம் வருஷத்தில் டாக்டர் அர் ஞல்ட் ரைட் 270 கோடி ரூபாய்கள் செலவிடப்பட்டதாக கணக்கிட்டார்.

செய்தித் திரட்டு.

விசேஷங்களும் சமாசாரங்களும் விளிகொண்ட பஞ்சாயத்து போர்டார்களை இனி கிரிமினல் கோர்ட்டுகள் விசாரிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தார் உத்திர விட்டனர்.

* * *

கொத்தூரி கிராமத்தில் ஒரு கோவாபரேடிவ் சங்கம் அனந்தபூர் ஜில்லாவி லுள்ள துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்க்க ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கலெக்டர் பாஸ்கரராவ் நாயுடு கூறினர்.

* * *

டிஸம்பர் 31ந் தேதி முடிவில் அதாவது 34 மாதங்களுக்குள் விவசாயிகள் கஷ்ட நிவாரண சட்டப்பிரகாரம் ரூ. 5,78,83,8803-13-6 குறைப்பதற்கு தர்கித்தார்கள், ஆனல் அது ரூ. 3,04,83,335-9-7-க்கு குறைக்கப்பட்டது. அதாவது ரூ. 2,73,97,548-3-11 குறைந்துவிட்டது. அதாவது ஏறக்குறைய 43% குறைக்கப்பட்டது.

* * *

அகில இந்திய மாடுகள் சந்தை பிப்ரவரி மாதம் 17ந் தேதி புது டில்லியில் நடந்தது. 820 பசுக்கள், எருமைகள் இன்னும் சில மாடுகளும் வந்திருந்தது. 162 விதமாக 36 ஜாதிகள் பரீக்ஷிக்கப்பட்டன.

* * *

அமர்லிங்க பஞ்சாயத்து போர்டை லோகல் போர்டுகளின் இன்ஸ்பெக்டர் தற்காலத்திற்கு ரத்து செய்திருக்கிறார். மேற்சொன்ன பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் ஒன்றுகூடி, லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டருக்கு கொடுத்திருக்கும். அதாவது தாங்கள் செய்த குற்றத்தை காண்பிக்காமலும், காரணம் விசாரிக்காமலும் பஞ்சாயத்துகளை தற்கால ரத்து செய்யும் அதிகாரத்தை ராஜாங்கம் அகற்றவேண்டும் என்று கூறினர்கள்.

* * *

இந்திய தேசத்தில் வேர்கடலை விவசாயிகள் சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தினல் ஏற்றுமதி இல்லாமல் விலை குறைந்து விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் கொடுக்குமென்று அரசாங்கம் 1 டன் 10 சவரன்கள் வீதம் வாங்குவதாக நிச்சயித்தார்கள். ஆனல் மத்யஸ்தர்கள் விவசாயிகளிடம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அதிக லாபமடைந்தார்கள். இதனல் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமுண்டாயிற்று.

* * *

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வாங்கும் விலையை குறைக்க எண்ணினர்கள். இந்திய சர்காரின் கோரிக்கைபடி அவர்கள் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டார்கள். விவசாயிகள் விற்கும் விலைக்கும், பிரிட்டிஷார் வாங்கும் விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசமுள்ள பணம் இந்தி ஸர்காரை சேர்ந்தது. ஆனல் அப்பணத்தை விவசாயிகளுக்கு திரிப்பி எப்படி கொடுப்பது என்பது ஒரு பெரிய கேள்வி. மத்யஸ்தம் செய்பவர்களுக்கு அப்பணத்தைக் கொடுக்காவிடினும் சில விவசாயிகளுக்கே அப்பணம் செல்லும்.

* * *

ஆகையினல் இந்தப்பணத்தையும், இனிமேல் மாகாண அரசாங்கமும் ஸமஸ்தானமும், கொடுக்கும் உபகாரப்பணத்தையும் நிதியாக ஏற்படுத்தி, குறைவாக வேர்கடலை சாகுபடி செய்ய ஒப்புத்துக்கொள்ளும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். மேற் கூறிய முறைபடி செய்தால் வேர்கடலை வளர்வு குறையும், விலை அதிகமாகாது என்று அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

பஞ்சாயத்து செய்திகள்.

நிர்மாணம்.

மதுரை ஜில்லா, பழனி தாலுக்கா, மர்கம்பட்டி பஞ்சாயத், (மர்கம்பட்டி, எளிய பட்டி, வத்தி ஆர்கம்பட்டி கிராமங்கள்), 11 மெம்பர்களும், தனி தயார் செய்த இடங்கள் 2. ம; பள்ளாரி ஜில்லா, ராயதுர்க் தாலுக், மங்கன ஹன்னு பஞ்சாயத்து, 9 மெம்பர்களும், தயார் செய்த இடங்கள் 2 வெஷ; கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, கோபிச்செட்டி பாளயம் தாலுக்கா, காசிபாளயம் பஞ்சாயத், (மதன பல்லி கிராமம், தடபல்லி கிராமம்) 13 மெம்பர்களும் தயார் செய்த இடங்கள் 2 வெஷ; ராமனாதம் ஜில்லா, அறுப்பு கோட்டை தாலுக்கா, வடவர்பட்டி பஞ்சாயத்து, 8 மெம்பர்களும் தயாரான இடம் 1 வெஷ; திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா, உடையார் பாளயம் தாலுக்கா, பில்ல பீலூசகுலி பஞ்சாயத் 8 மெம்பர்களும், தயாரான இடம் 1 வெஷ; குண்டூர் ஜில்லா, பல்லநாடு தாலுக்கா, துர்கி பஞ்சாயத் 12 மெம்பர்களும் தயாரான இடம் 1கி. 1ம.; மேற்கு கோதாவரி ஜில்லா, பீமாவரம் தாலுக்கா திருசுமனு பஞ்சாயத் 9 மெம்பர்களும் தயாரான இடம் 1வெஷ; 1கி, சித்தூர் ஜில்லா, காளஹஸ்தி தாலுக்கா பில்லமேடு பஞ்சாயத்து, 8 மெம்பர்களிலிருந்து 9 மெம்பர்களும், 1 வெஷட்யுலுகளுக்கும் இடம் தரப்பட்டது.

தற்கால ரத்து.

கர்நூல் ஜில்லா வரவகல்லு பஞ்சாயத், 4-3 41ல் இருந்து ஒரு வருஷம். மேற்கு கோதாவரி ஜில்லா, நர்ஸாபுரம் சஞ்சாயத் 4-2 41ல் இருந்து ஒரு வருஷம். திருநெல்வேலி ஜில்லா, தென்காசி பஞ்சாயத் போர்ட், 12-3-41ல் இருந்து மூன்று மாதங்கள்.

ரத்து.

ராமனாதம் ஜில்லா, சிவகங்கை தாலுக்கா, பகநேரி பஞ்சாயத் (கக்ஷி விரோதத்தினால்). வட ஆர்காடு ஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலுக்கா, சிங்காணபல்லி பஞ்சாயத் (வருமானம் குறைவு). சேலம் தாலுக்கா, தர்மாபுரி தாலுக்கா, எறபெயின ஹள்ளி பஞ்சாயத் (குறைவு வருமானம், வேலை இல்லாமை). கடமேடை பஞ்சா யத் (குறைவு வருமானம், படித்தவர்களில்லை); திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா, முசிரி தாலுக்கா, டீரங்கனாதபுரம் பஞ்சாயத் (கக்ஷி விவாதம்).

கிறம சேர்மானம்.

விசாக பட்டணம் ஜில்லா, ஸர்வ ஸித்தி தாலுக்கா, ஸத்யவரம் பஞ்சாயத் (+ சாஹயபு பேட்டை). தக்ஷிண கன்னட ஜில்லா, புத்தூர் தாலுக்கா, பெல்லி பாடி பஞ்சாயத் (+ கொடும்பாடி). சேலம் ஜில்லா, ஹோஸூர் தாலுக்கா, ஹோஸூர் பஞ்சாயத் (ஹோஸூர் + சென்னத்தூர் மஜிரா குடாவளி). மலபார் ஜில்லா, கேலிகட் தாலுக்கா, பொடுவல்லி பஞ்சாயத் (+புத்தூர்).

கிறும பிரிவு.

சங்கரா புரம்—ராவி மெட்ல பஞ்சாயத் போர்டிலிருந்து உனகா யில்லி கிறுமத்தை பிரித்தார்கள்.

பிரஸிடேண்டுகள் பிரிவு.

அனந்தபுரம் ஜில்லா, தர்மாவரம் தாலுக்கா, தாமு செல்ல பஞ்சாயத், பிரஸிடென்ட் ஸ்ரீ பி. மல்லா செட்டி (1) பாங்கியில் பணம் போடாததினால், (2) அஸிஸ்டென்ட் பஞ்சாயத் ஆபிஸர்கள் கேட்டபோது மீதி இருக்கும் பணத்தை காட்டாததினால், அரசாங்கம் அவரை தள்ளிவிட்டது. குண்டூர் ஜில்லா, சத்தினபல்லி தாலுக்கா, கணபவரம் பஞ்சாயத்து, வயஸ் பிரஸிடென்ட் நியாய பிரகாரம் ஐந்து தினங்கள் முன்னதாக பிரஸிடென்ட் தேர்தலை தெரிவிக்காததினால் தள்ளப்பட்டார்.

முனிஸிபல் சட்டம் விசாலம்.

திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா, குளித்தலை பஞ்சாயத்து, 97ம் பாகத்தை சார்ந்த வரையிலும் 313 பாகம், VII ஷெ.

மதுரை ஜில்லா, திருமங்கலம் பஞ்சாயத், 97ம் பாகத்தைச் சார்ந்தவரையில் 313, VII ஷெ.

தென் ஆர்காட் ஜில்லா, சங்கராபுரம் ஜில்லா, 97ம் பாகத்தை சார்ந்த வரையிலும் 313, VII ஷெ.

சேலம் ஜில்லா, கிருஷ்ணகிரி பஞ்சாயத், பிரிவு 249 அதை சார்ந்தவரையில், ஷெ. 5, களாஸ் 6 இதைச் சார்ந்தவரையிலும், பிரிவு 313, 338, ஷெ. 7ம் 8ம்.

பிரேஷன் ஆப் பப்பிளிக் ரிபோர்ட் ஆக்ட் விசாரிப்பு.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, அன்னூர் பஞ்சாயத்துக்கு, தென்ன ஆர்காடு ஜில்லா மெல்லாணியூர் பஞ்சாயத்துக்கு.

கடிதங்கள்.

பஞ்சாயத்தின் வேலைகள்—ஜில்லா போர்ட் வாஸ்துவித்தை ஸிப்பந்தி.

கொடிபல்லி பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட ஸ்ரீ. ஜி. கொண்டலராவ் பஞ்சாயத்து வேலைகள்—ஜில்லா போர்ட் வாஸ்துவித்தை ஸிப்பந்திகளைப்பற்றி இப்படி எழுதுகிறார் :—

இந்த ராஜாங்கத்தார்கள் பஞ்சாயத்தின் வேலைகளுக்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யும் விதத்தை பார்ப்பதற்கு ஒரு ஜீ ஓ. வை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள் அந்த ஜீ. ஓ. வில் பஞ்சாயத்து போர்ட் வரி முதலானவைகள் கட்டுவேதற்கும், வேலைதன் பூர்த்திசெய்வதற்கும், காலம் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதற்கு காலம் குறிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் இந்த டிபாரட்மெண்ட் இனிஷியல் டிபாஸிட் கட்டி 8 மாதமானாலும் எஸ்டிமேஷன் தயார் செல்யவில்லை. அது அவர்கள் இஷ்டத்திலிருக்கிறது ஓவர்சியரிடமும், இஞ்ஜினியரிங் ஸ்கூடனி ஆபிசிலிருக்கும் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகள் தயார் செய்யும் எஸ்டிமேட்டும் ஜில்லா போர்ட்டைச் சார்ந்த மெம்பர்களுடைய அதிகாரத்திலிருந்த கிராமங்களுடைய போர்டுகள் தயார்

செய்த எஸ்டிமேட்டுகள் மாத்திரம் சேர்வதென்றும் கேட்கிறோம். எஸ்டிமேட் செய்யப்பட்ட வரவு சிலவு கணக்குகள் பிரகாரம் வேலை நிமித்தம் பஞ்சாயத்து போர்ட் பணம் சிலவழிப்பதில்லை என்று மேல் உத்தியோகஸ்தர்கள் குறைகள் கூறுகிறார்கள். வேலை செய்யும் விதத்தை அறியாததினால் போர்டுகளில் அதிக பணம் நிலவப்பட்டிருக்கிறதென்று ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் மேல் சொல்லப்பட்ட காரணங்கள்தான் காரணம். இதுவரையிலும் பஞ்சாயத்திற்கு தனியாக ஓவர்சியர்களிருந்தனர். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து வேலைகள்கூட ஸெக்ஷனல் ஓவர்சியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டன. ஆகையினால் பஞ்சாயத்தின் கஷ்டத்தைப்பற்றி சிறிது சொல்லவேண்டியதில்லை அல்லவா!

பஞ்சாயத்து விருத்தியடைய வேண்டுமானால் அவைகளின் வேலைகளுக்கு எஸ்டிமேட்டுகளும் பில்லுகளும் தயார் செய்வதற்கு ஜில்லா போர்ட் இஞ்சினீயரிங் ஸிப்பந்திகளுடன் சம்பந்தமில்லாமல், தனி ஸிப்பந்திகள், அதாவது ஓவர்சீயர்கள், ஜில்லாவுக்கு ஒரு உதவி இஞ்சினீயர் இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியம்.

பஞ்சாயத்து போர்டுகள்—பரிபாலன முக்ய விஷயங்கள்.

பிரசிடேண்ட்:—ஸ்ரீ. வி. சத்ய நாராயண பட்ணாயக்காரு.

சந்த உருட்டி பஞ்சாயத்து போர்ட், சிப்ருபல்லி தாலுக்கா, விசாகப்பட்டணம் ஜில்லா.

பஞ்சாயத்தின் நிர்மாணங்கள் பலசித்தியடைய வேண்டுமானால் பஞ்சாயத்தில் நிர்வகிக்கக்கூடிய காரியங்கள் அமுலுக்கு வரும் விதானத்தை அறியவேண்டும். அதற்கு (1) பஞ்சாயத்தின் நிலத்தில் வசூலிக்கும் வரிவிதி, மற்ற விதிகளும் பஞ்சாயத்திற்கே சேரவேண்டியது. அதில் ஜில்லா போர்டார்கள் பாகங்கள் அடையக் கூடாது. (2) பஞ்சாயத்து பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஔஷதாலயங்களும், பாடசாலைகளும், பப்ளிக் ரஸ்தாக்களும், பஞ்சாயத்தின் அதிகாரத்திற்குள் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் ராஜாங்கம் கொடுக்கும் உபகாரம் பஞ்சாயத்திற்கே சேரவேண்டும். (3) ராஜாங்கம் ரஸ்தா வசதிகள், ஜல வசதிகள் ஆகியவைகளுக்கு 2/3 உபகாரம் செய்யவேண்டும். (4) தங்கள் சொந்த பணத்தால் தங்களைக் காப்பாற்ற முடியாத பஞ்சாயத்துகளுக்கு, ராஜாங்கமும், ஜில்லா போர்டுகளும் உதவி புரியவேண்டும். (5) பஞ்சாயத்தினால் விதிக்கப்பட்ட வரிகள், லைசென்ஸ் பணங்கள், வகையராக்கள் நிலவரி விதியைப்போல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களில் வசூலிக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரிகளுடைய ஆதரவும் செல்வாக்கும் கிடைத்தால்தான் பஞ்சாயத்தின் சுகத்தை ஜனங்கள் அடைவார்கள். நிராகரிக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்தின் தீர்மாணங்கள் உபயோகமற்றவை.

கிராம பஞ்சாயத்தின் பத்திரிகையை ஆதரிக்கவும்.

கிராம பஞ்சாயத்துக்களுடைய சீர்திருத்தத்திற்காக சென்ற மூன்று வருடமாக பட்ட கஷ்டம் உலகக்யாதிபெற்றது. 1938ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் மாகாண பஞ்சாயத்து சபையை கூட்டி மாகாண யூனியன் ஒன்றை ஸ்தாபனம் செய்து மாத பஞ்சாயத்து பத்திரிகையை வெளிப்படுத்தி, அதன் மூலமாக எல்லா பஞ்சாயத்துகளுக்கும் போதிக்கின்றார்கள். பத்திரிகையை பிரசுரிப்பதற்கு உத்ஸாகம் வேண்டும். உத்ஸாகமற்ற எக்காரியமும் நிரந்தரமாய் நடக்காது. இவ்விஷயத்தில் உத்ஸாகம் கொடுப்பதற்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகளே ஆதாரமாக இருக்கின்றன. மாகாணத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துகள் எல்லாம் மாகாண பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சகாயம்செய்து பஞ்சாயத்து பத்திரிகை மூலமாக இப்பொழுதிருப்பதைக்காட்டிலும் அதிகமாக போதனை செய்யவேண்டும்.

ஜில்லா சங்கங்களை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துகள் யாவும் ஒன்று கூடி ஜில்லாசங்கத்தை ஏற்பாடு செய்து அதிலிருந்து மாகாண யூனியன் மூலமாக

செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களை சர்க்காருக்கு தெரிவிப்பதால் காரியம் கைகூடும். மாகாண ஜில்லா சங்கங்கள் பஞ்சாயத்துகள் யாவிற்கும் சீர் திருத்தங்கள் செய்வதில் கைக்கோலாக இருக்கும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் வருஷத்திற்கு ரூ. 4 மற்றும் சிலவழித்தால் அதிலிருந்து மாகாண சங்கத்திற்கு ரூ. 2-ம் ஜில்லா சங்கத்திற்கும் ரூ. 2 போவதினால் மாகாண, ஜில்லா சங்கங்கள் காரியங்கள் ஜயத்துடன் நடக்கப்படும். குண்டூர் ஜில்லாவில் பஞ்சாயத்துகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து ஜில்லா சங்கத்தை ஏற்பாடுசெய்து அதன் மூலமாக செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களை மாகாண பஞ்சாயத் யூனியனுக்கு தெரிவிக்கின்றனர். அதன் பிரகாரம் மற்ற ஜில்லாக்களும் செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறோம்.

பஞ்சாயத் போர்டுகளும் காரியக்கமிட்டி ஆபிஸர்களும்.

(ஸ்ரீ—க. ராமமூர்த்தி, குண்டூர் ஜில்லா பஞ்சாயத் யூனியன் காரியதரிசி.)

மதராஸ் மாகாணத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு கிராம சீர்திருத்தம் 1920 வருஷத்தில் கிராம பஞ்சாயத்து சட்டமாக ஆரம்பமாகிவிட்டது. கிராம பஞ்சாயத்து சட்டத்தின்படி ஆளப்பட்ட இந்த மாகாணத்தில் 5,700 கிராம பஞ்சாயத் போர்டுகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பொது ஜனங்களுக்கு உபயோகமுள்ள காரியங்கள் செய்யபடுகின்றன. அப்பொது சில வசதி இல்லாவிட்டாலும், கேழ்கப்பட்டவுடனே ஸர்க்கார் ஏராளமாக பணத்தை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ரிஜிஸ்தரார் ஜெனரலாய் இருந்த திவான் பகதூர் கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரும், ரூரல் போர்டும் பஞ்சாயத்துகளை பரீக்ஷிப்பதைக்காட்டிலும் உத்ஸாகத்தைக் கொடுப்பது தங்களுடைய கடமையாக நினைத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் சில ஜில்லாக்களில் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஏராளமாக பணத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் 1930ம் வருஷம் மதராஸ் லோகல் போர்ட் சீர்திருத்தம் சட்டம் ஏற்பாடு செய்து பஞ்சாயத்து சட்டத்தை ரத்து செய்ததினால் சிலவசதி யிருந்தும் முன்பு செய்த வேலையில் பாதி வேலையாவது செய்ய முடியவில்லை. பஞ்சாயத்துகளுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகாமல் குறைந்தது. இதற்கு காரணம் சர்க்கார் தவிர, பொது ஜனங்களின் மூடத்தன்மையல்ல. இதற்கு காரணம் ஜனங்களுக்குள் பல விதமான கக்ஷிகள் ஏற்படுவதுமல்ல, ஸர்க்காருடைய பஞ்சாயத் போர்ட் இன்ஸ்பெக்டரும், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளும் பஞ்சாயத்துகளை நடத்துவதற்கு பதில், அதை பரிசீலிப்பதும், பரிக்ஷிப்பது மாத்திரமே செய்வதினால் அதில் வேலை செய்பவர்களுக்கு உத்ஸாகம் போய் விடுகின்றது.

பஞ்சாயத் போர்ட்களுடைய அதிகாரிகளும், அக்கிராமவாசிகளும் மூடத்தன்மையினால் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வழி காட்டுவதற்காக ஒரு அதிகாரி அவசரமென்ற எண்ணத்தை நான் எதிர்பதற்கு அதிகாரிகள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான என்னம் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் மிகவும் விளக்கமாக பரிக்ஷித்து சொல்லியதாக நான் அங்கீகரித்துக்கொள்ள முடியாது.

காரியக்கமிட்டியை நியமிப்பதற்கு குறைவாக பணம் வரும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு கஷ்டம். அம்மாதிரி வந்த பணம் அவர்களுக்கு சம்பளம் குடுப்பதற்கு உபயோகப்படுவது அல்லாமல் ஜனங்களுடைய ஆதரவுக்கு தூரமாகும். ஜனங்களுடைய ஆதரவில்லாத பஞ்சாயத்துகள் இல்லாதிருப்பதே மேல்.

இப்பெழுதும் சில கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துகள் வேறுவிதமாக வரவு இல்லாமலும் ஜனங்களுடைய ஆதரவினால் பொது ஜனங்களுக்கு உபயோகமுள்ள காரியங்கள் செய்து வருகின்றனர். காரியக்கமிட்டி ஏற்பாடு செய்வதினால் பணம் செலவாவது மல்லாமல் ஐக்யத்தன்மை கெட்டு பஞ்சாயத்தே நாஸமாகும்.

அதனால் இம்மாதிரி ஒரு எண்ணத்தை ஸர்க்கார் இத்துடன் மறந்து இதை சார்ந்த விஷயங்களை மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டு கேட்கும்படி செய்ய நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க உத்தரவுகள்.

மீன்கள் ஏலம் போடுவதற்கு சம்பந்தமான அதிகாரங்கள்.

ஜி. ஓ. நம்பர் 261, எல். ஏ. (1-2-1941).

முன்பு பஞ்சாயத்துகளின் பரிபாலனத்திற்காக செய்யப்பட்ட ரூல் நெ. 159க்கு பதிலாக கீழ்வரும் நிபந்தனைகள் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்.

159. (1) மீன்களின் ஏலவிற்பனை சம்பந்தமாக குளங்கள் கீழ் சொல்லியவாறு பிரித்து விடவேண்டும்.

(a) பஞ்சாயத்துகளுக்கு குடிப்பதற்காக குளங்கள்,

(b) மீன்களின் சம்பந்தமான டிபார்ட்மெண்டால் ரிவின்யூ அல்லது பி. டபில்யூ. டிபார்ட் மெண்டுகளிடமிருந்து, மீன்களின் அபிவிருத்திக்காக எடுத்துக்கொள்ள பட்ட குளங்கள்,

(c) 10-2-1914க்கு முன்பு வெட்டப்பட்டு பி. டபில்யூ. டிபார்ட் மெண்டால் வைத்துக்கொள்ளப்படும் குளங்கள் விவசாயத் தொழிலிக்காக,

(d) 20-2-1914 தேதியிலிருந்து பி. டபில்யூ டிபார்ட்மெண்டால் வெட்டப்பட்டு அல்லது அவர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் குளங்கள் விவசாயத்திற்காகவும்,

(e) 20-2-1914 முன்னால் பி. டபில்யூ டிபார்ட்மென்டாரின் ஆதிக்கத்திலில்லாமலோ அல்லது அவர்களால் வெட்டப்படாமலோ ரிவின்யூ டிபார்ட்மெண்டார்களின் நிர்மாணத்தில் இருக்கும் குளங்களும் விவசாயத்தொழிலிற்காக,

(f) குடிப்பதற்கும், விவசாயத்தொழிலிற்லிம், உபயோகசரமாக செய்யாமல் பஞ்காயத்துகள் நிர்மாணத்திலுள்ளது.

(g) பஞ்சாயத்தின் ஆதிக்கத்திலில்லாமலும், ஒருவருக்கு சொந்தமில்லாமலும், விவசாயத்தொழிலிற்குமில்லாமலிருக்கும் குளங்கள்,

(h) பஞ்சாயத்துகள் தீர்மானிக்கப்பட்ட குளங்சன் பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் சேர்ந்தது.

(2) (a) மேல்கூறிய ஸப்ரூல் (1)ல் (a to g) இனாகலோ சொல்லி இருக்கும் எல்லா குளங்களுக்கு சம்பந்தபட்ட மீன் விற்பனை ரிவின்யூ டிபார்ட்மெண்டாவது மதராஸ் கவர்ன்மெண்டாராலாவது அனுப்பப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் அவைகளை ஏலம் செய்து பணத்தை வசூலிக்கவேண்டும்.

(b) ரூல் 2 டிவிஷன் aல் சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் பணத்தை வசூலித்து தாலூக்காளில் சேர்த்து விடவேண்டும். அப்பொழுது தாவில்தார் பஞ்சாயத்திற்கு எவ்வளவு பணம் சொந்தமென்று அவரிடும் நிர்மானித்தில் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

(3) ரூல் (1)ல் (h) டிவிஷனில் சொல்லிய பிரகாரம் பஞ்சாயத்தக்காரர்களே அவர்களுடைய குளங்களை ஏலமிட்டு அப்பணத்தை தங்கள் கஜானாவில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(4) மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் மற்ற ஜலாதாரங்களைக்கூட சம்பந்திக்கின்றன.

மதருஸ் ப்ரோவின்ஷியல் கோவாபரேடிவ் பாங்க், லிமிடெட்.

(1912 வருடம் II-வது ஆக்ட் ஆகிய 1932 வருடம் VI ஆக்டின்கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

லைசனு பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராஞ்சு :

லஸ் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராஞ்சு:

இப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

சைதாபேட்டை பிராஞ்சு :

38, காரிணீஸ்வரர் கோயில் தெருவு, சைதாப்பேட்டை.

பிரசிடெண்டு :

ஆனரபிள் மிஸ்டர். வி. ராமதாஸ் பந்துலு.

ஸெக்ரடேரி :

டி ராகேந்திர ராவ்.

இந்த நாட்டிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக் கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்

இந்த பாங்கு மதருஸ் கார்பரேஷனுக்கும், மதருஸ் யூனிவர்ஸிடி அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனிவர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற லோகல் போர்டுகள் டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப்பாலிடிகளுக்கும் பாங்காக இருக்கின்றது.

விதிகள், வியாபார நிபந்தனைக்கும் கீழ்கண்டவருக்கு எழுதவும்:

செக்ரடரி,
தலைமை ஆபீஸ்
அல்லது
பிராஞ்சுகள்.

வெளியிட்டவர், பிரசுரகர்த்தா, மிஸ்டர். வி. வியயன்னு, பி.ஏ., பி.எல்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

மதருஸ் மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அமைந்திருக்கும்
சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் அச்சுக்கூடத்தில்
மிஸ்டர் ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி, பி. ஏ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.